

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „S1“ 2016-03-01 SKUNDO**

2016 m. gegužės 3 d. Nr. S-92 (7-39/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus
atstovui
mokesčių mokėtojo atstovui

Igoriui Janavičiui
advokato padėjėjui Antanui Butrimui

2016 m. balandžio 19 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „S1“ (toliau – Pareiškėjas, Bendrovė) 2016-03-01 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-02-12 sprendimo grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. 331A-11911, n u s t a t ė:

Vadovaudamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“, ir išnagrinėjusi Pareiškėjo 2016-01-20 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinį teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. (17.16-40) GES-30021, Inspekcija skundžiamu sprendimu nusprendė negrąžinti 6441,72 Eur mokesčio ir (arba) baudos už administracinį teisės pažeidimą permokos (skirtumo), nurodydama, jog suėjęs MAĮ 87 straipsnio 13 dalyje nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) senaties terminas.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka, prašo skundžiamą sprendimą panaikinti ir Pareiškėjo prašymą dėl 6441,72 Eur mokesčio permokos grąžinimo perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Dėl faktinių aplinkybių. Pareiškėjas nurodo, kad 2016-01-20 per sistemą *Mano VMI* pateikė prašymą dėl PVM permokos (64441,72 Eur) grąžinimo, kuri susidarė už laikotarpį nuo 2010-08-01 iki 2010-09-30. 2016-02-05 per sistemą *Mano VMI* Pareiškėjas pateikė paaiškinimus dėl permokos susidarymo. Pareiškėjo nuomone, Inspekcija netinkamai ir neišsamiai išnagrinėjo prašymą ir papildomus paaiškinimus dėl PVM permokos susidarymo. Taip pat Inspekcija

netinkamai taikė materialinės teisės normas, reglamentuojančias mokesčių permokos grąžinimo senaties terminus, todėl priėmė nepagrįstą sprendimą.

Pareiškėjo argumentai. PVM permoka susidarė už laikotarpį nuo 2010-08-01 iki 2010-09-30 pagal Pareiškėjo pateiktas patikslintas minėtų laikotarpių PVM deklaracijas. Patikslintos PVM deklaracijos VMI sistemoje priimtos 2015-12-30, o pati permoka VMI apskaitos sistemoje susiformavo tik 2016 m. sausio mėn. Taigi, kaip nurodo Pareiškėjas, tik 2016 m. sausio mėn. jam atsirado galimybė pateikti prašymą dėl PVM permokos grąžinimo.

Inspekcija nepagrįstai nurodo, kad Pareiškėjas iki prašymo (2016-01-20) pateikimo nesiekė susigrąžinti PVM permokos. Pareiškėjas 2015 m. ne tik žinojo apie PVM permokos egzistavimą, bet ir 2015 m. gruodžio mėn. atliko veiksmus, aiškiai nukreiptus į PVM permokos grąžinimą, t. y. 2015-12-30 parengė ir pateikė patikslintas PVM deklaracijas už laikotarpį nuo 2010-08-01 iki 2010-09-30. Pareiškėjo nuomone, 2015 m. gruodžio mėn. jis atliko veiksmus, liudijančius, jog žinojo apie PVM permokos buvimą ir siekė ją susigrąžinti, todėl MAĮ 87 str. 13 dalyje nustatyto termino skaičiavimo pradžia yra 2015 m. Kaip teigia Pareiškėjas, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) iš esmės analogiškoje administracinėje byloje išaiškino, kad „jei mokesčių mokėtojas mokesčio permoką nurodo deklaracijoje, yra pakankamas pagrindas manyti apie mokesčių mokėtojo žinojimą dėl mokesčių permokos ir siekį ją susigrąžinti“ (LVAT 2011-11-14 nutartis Nr. A⁵⁵⁶-2747/2011). Pareiškėjas nurodo, jog akivaizdu, kad deklaracijos 2015-12-30 buvo pateiktos siekiant vienintelio tikslo – susigrąžinti PVM permoką. Pareiškėjo teigimu, Inspekcijos sprendimas privalo būti panaikintas, o jo prašymas dėl permokos grąžinimo turi būti perduotas Inspekcijai nagrinėti iš naujo.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikintinas. Ginčas šioje byloje kilo dėl to, ar mokesčių administratorius pagrįstai atsisakė grąžinti Pareiškėjui 64441,72 Eur PVM permoką.

Iš bylos aplinkybių matyti, jog esminis skundžiamo sprendimo motyvas dėl 64441,72 Eur PVM permokos negrąžinimo yra tas, kad Pareiškėjas 2016-01-20 prašymą grąžinti minėtą PVM permoką mokesčių administratoriui pateikė praleidęs MAĮ 87 str. 13 dalyje nustatytą mokesčio permokos, susidariusios už 2010 m. rugpjūčio–rugsėjo mėn., grąžinimo terminą ir mokesčių administratoriui nepateikė įrodymų, liudijančių, jog iki prašymo pateikimo žinojo apie ginčo PVM permokos buvimą ir siekė ją susigrąžinti.

MAĮ 87 str. 13 dalis nustato, kad jei atitinkamame mokesčio įstatyme nenustatyta kitaip, mokesčio permoka gali būti grąžinta (įskaityta), jeigu ji susidarė ne anksčiau kaip per einamuosius ir prieš juos einančius penkerius kalendorinius metus, – skaičiuojama atgal nuo įskaitymo dienos, kai įskaitymas atliekamas mokesčių administratoriaus iniciatyva be atskiro mokesčių mokėtojo prašymo, o kai yra mokesčių mokėtojo prašymas, – skaičiuojama atgal nuo šio prašymo pateikimo dienos. Jei iki prašymo pateikimo mokesčių mokėtojas atlieka veiksmą, liudijantį tai, kad jis žino apie mokesčio permokos buvimą ir siekia ją susigrąžinti (įskaityti), minėtas terminas skaičiuojamas nuo to veiksmo atlikimo dienos. Šiuo atveju mokesčių mokėtojas prie prašymo grąžinti mokesčio permoką privalo pateikti mokesčių administratoriui minėto veiksmo atlikimą pagrindžiančius įrodymus. Į minėtą terminą neįskaičiuojami kalendoriniai metai, kuriais dėl grąžintinų (įskaitytinų) sumų vyko mokestiniai arba teisminiai ginčai arba buvo taikoma abipusio susitarimo procedūra, numatyta Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse arba Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną.

Iš minėtos teisės normos matyti, kad įstatymų leidėjas apibrėžė naikinamąjį terminą, kuriam suėjus mokesčio permoka nebegali būti grąžinta. Kartu nustatė ir momentą, nuo kada pradėdamas skaičiuoti šis terminas. Vienas iš atvejų, nustatančių atskaitos tašką termino ribai nustatyti, yra termino skaičiavimo momento susiejimas su mokesčių mokėtojo atliktu veiksmu, liudijančiu tai, kad jis žino apie mokesčio permokos buvimą ir siekia ją susigrąžinti (įskaityti). Minėtas terminas (ne anksčiau kaip per einamuosius ir prieš juos einančius penkerius kalendorinius metus) skaičiuojamas nuo to veiksmo atlikimo dienos.

Ginčo atveju Pareiškėjas tokį veiksmȧ laiko patikslintos deklaracijos pateikimȧ 2015-12-30, o Inspekcijos atstovas posėdžio Komisijoje metu nurodė, kad tokios deklaracijos pateikimas nelaikytinas veiksmu, liudijančiu siekį susigrąžinti mokesčio permokȧ, ir akcentavo dėl būtinybės paduoti prašymȧ grąžinti mokesčio permokȧ, t. y., Inspekcijos nuomone, tik prašymo pateikimas laikytinas veiksmu, liudijančiu siekį susigrąžinti mokesčio permokȧ, o nagrinėjamu atveju tokį prašymȧ (2016-01-20) Pareiškėjas pateikė praleidęs aukščiau nurodytȧ senaties terminą.

Su tokia Inspekcijos pozicija nesutiktina. Nors įstatymų leidėjas nėra pateikęs aiškinimo, koks veiksmas galėtų būti laikomas veiksmu, nusakančiu, kad mokesčių mokėtojas žino apie mokesčio permokȧ ir siekia ją susigrąžinti, tačiau LVAT 2011-11-14 nutartyje Nr. A⁵⁵⁶-2747/2011 yra pateikęs MAĮ 87 str. 13 dalies taikymo išaiškinimą, t. y. nurodęs, jog sprendžiant klausimą dėl termino, už kurį gali būti grąžinta mokesčio permoka, ribų, būtina vertinti pačios atitinkamos patikslintos mokesčio deklaracijos duomenis ir jei mokesčių mokėtojas mokesčio permokȧ nurodo deklaracijoje yra pakankamas pagrindas manyti apie mokesčių mokėtojo žinojimą dėl mokesčio permokos ir siekio ją susigrąžinti. Ginčo atveju Pareiškėjas 2015-12-30 ir pateikė patikslintas PVM deklaracijas dėl mokesčio permokos, susidariusios už 2010 m. rugpjūčio–rugsėjo mėn. Taigi jo veiksmai aiškiai liudijo, kad jis žinojo apie mokesčio permokos buvimą už 2010 metus ir siekė ją susigrąžinti (įskaityti). Esant šioms aplinkybėms, Komisijos nuomone, aptariamo laikotarpio atskaitos taškas ir būtų sietinas su patikslintos deklaracijos pateikimu, t. y. 2015-12-30. Kadangi Pareiškėjas taip pat pateikė prašymȧ dėl mokesčio permokos grąžinimo (MAĮ 87 str. 5 d.), Pareiškėjo teisė susigrąžinti mokesčio permokȧ senaties pagrindu už 2010 m. negalėjo būti paneigta. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo prašomas grąžinti 64441,72 Eur PVM jam grąžintinas.

Dėl Inspekcijos atstovo Komisijos posėdyje išsakytų argumentų dėl poįstatyminiuose aktuose įtvirtintų taisyklių dėl GPM ar PSD įmokų permokų grąžinimo, mokesčių mokėtojui neteikiant atskiro prašymo, Komisija nepasisako, nes nagrinėjamu atveju ginčo dalykas yra atsisakymo Pareiškėjui grąžinti PVM permokȧ pagrįstumas ir teisėtumas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-02-12 sprendimą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permokȧ (skirtumą) Nr. 331A-11911.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Lina Vosyliėnė